

بازتعریف شاخصه‌های طراحی تاثیرگذار در ارتقای تعامل پذیری فضاهای عمومی

سید مهرشاد آقامیری^{۱*}، علیرضا کریم پور^۲

۱- دانشجوی کارشناسی، گروه معماری، واحد تهران جنوب، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران
Aghamirimehrshad@gmail.com

۲- استادیار، دانشکده هنر و معماری، واحد تهران جنوب، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران
alireza.karimpour@yahoo.com

چکیده:

اهمیت فضاهای معماری برای انسان در دنیای امروزی امر انکارناپذیری است. هر کاربری در معماری می‌بایست بتواند با تمعیداتی در نوع طراحی، باعث برخورد متناسب افراد با همدیگر و فضای مربوطه شوند. انسان همواره در تعامل با محیطی است که خود جزئی از آن محسوب می‌شود. بنابراین می‌توان گفت تعامل انسان با محیط یک رابطه رفت و برگشتی بوده و هر یک از این رابطه‌ها همواره بر یکدیگر تاثیر می‌گذارند. عوامل متعددی در افزایش تعامل پذیری در معماری وجود دارد که این عوامل بخصوص در کاربری‌های عمومی بسیار حائز اهمیت است. توجه به ابعاد کمی و کیفی محیط که ساختار اصلی هر مجموعه را شکل می‌بخشند، تعاملی همگرا و دوسویه میان لایه‌های ساختاری - بطنی را موجب شده که در نهایت به احساس رضایت کاربران از مکان طراحی شده منجر می‌شود. امروزه فضاهای عمومی به دلیل نقشی که در جامعه و رفتارهای اجتماعی ما بین افراد دارند، باید در زمینه رشد تعاملات اجتماعی، طراحی‌های متفاوتی داشته تا افراد حاضر در این فضاها تعاملات سازنده با هم داشته باشند. پژوهش فوق با توجه به نتایج مثبت حاصل از تعاملات سازنده در فضاهای عمومی، در پی شناخت مولفه‌های تاثیرگذار در تعاملات اجتماعی و دستیابی به نتایج مثبت حاصل از ارتقا این شاخصه مهم در معماری می‌باشد. نتایج پژوهش نشان می‌دهد که هرچقدر عوامل تاثیرگذار در تعامل بین فرد با فضا مورد توجه قرار گیرد، بر رشد انسان و فضا تاثیرگذار خواهد بود؛ عواملی مانند زیباشناسی، حس مکان، امنیت و ... که نقش مهمی در رابطه دو سویه انسان و فضا ایفا می‌کنند.

واژه‌های کلیدی: بازتعریف، تعامل پذیری، فضاهای عمومی، شاخصه‌های طراحی.